

- 2) Αντιβαίνει στο άρθρο 69 της οδηγίας 2006/112/EK διάταξη όπως το άρθρο 103, παράγραφος 5α, του νόμου περί ΦΠΑ, το οποίο προβλέπει ότι, σε περίπτωση ενδοκοινοτικής απόκτησης καυσίμων κινητήρων ο υποκείμενος στον φόρο υποχρεούται, χωρίς ειδοποίηση από τον προϊστάμενο του τελωνείου, να υπολογίσει και να καταβάλει το ποσό του φόρου στον λογαριασμό του αρμοδίου για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης τελωνείου:
- α) εντός 5 ημερών από την ημέρα άφιξης των αγαθών αυτών στον καθορισμένο από την σχετική άδεια χώρο παραλαβής των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης -εφόσον πρόκειται για ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών, κατά την έννοια του νόμου της 6ης Δεκεμβρίου 2008 σχετικά με τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, από εγγεγραμμένο παραλήπτη, εφαρμοζόμενου του καθεστώτος αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις για τον ειδικό φόρο κατανάλωσης·
 - β) εντός 5 ημερών από την ημέρα εισαγωγής των αγαθών αυτών σε φορολογική αποθήκη από το έδαφος άλλου κράτους μέλους·
 - γ) κατά τη στιγμή της μεταφοράς των αγαθών αυτών στο εθνικό έδαφος -εφόσον τα αγαθά δεν μεταφέρονται υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις για τον ειδικό φόρο κατανάλωσης;
- όταν γίνεται δεκτό ότι τα ανωτέρω ποσά δεν αποτελούν προκαταβολή του ΦΠΑ, κατά την έννοια του άρθρου 206 της οδηγίας 2006/112/EK;
- 3) Χάνει τη νομική της υπόσταση η μη εμπροθέσμως καταβληθείσα προκαταβολή του ΦΠΑ, κατά την έννοια του άρθρου 206 της οδηγίας 2006/112/EK, μετά το πέρας της φορολογικής περιόδου για την οποία πρέπει να καταβληθεί;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

(²) Dz. U. 2016, θέση 710, όπως έχει τροποποιηθεί.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 27 Νοεμβρίου 2019 – SC κατά Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych

(Υπόθεση C-866/19)

(2020/C 61/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρreseίων: SC

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 883/04 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (¹), την έννοια ότι ο αρμόδιος φορέας:

- α) πρέπει να λαμβάνει υπόψη, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τις αναγνωριζόμενες χωρίς καταβολή εισφορών περιόδους ασφαλίσεως έως, κατ' ανώτατο όριο, το ένα τρίτο του συνόλου των περιόδων ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν βάσει του εθνικού δικαίου και των νομοθεσιών των άλλων κρατών μελών με καταβολή εισφορών (στο εξής: περίοδοι εισφορών), για τον προσδιορισμό τόσο του θεωρητικού ποσού (σημείο i) όσο και του πραγματικού ποσού (σημείο ii) της παροχής ή

- β) πρέπει να λαμβάνει υπόψη, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τις αναγνωριζόμενες χωρίς καταβολή εισφορών περιόδους ασφαλίσεως έως, κατ' ανώτατο όριο, το ένα τρίτο του συνόλου των περιόδων εισφορών που πραγματοποιήθηκαν βάσει του εθνικού δικαίου και των νομοθεσιών των άλλων κρατών μελών, μόνο για τον προσδιορισμό του θεωρητικού ποσού (σημείο i) και όχι για τον προσδιορισμό του πραγματικού ποσού (σημείο ii) της παροχής ή
- γ) δεν πρέπει να λαμβάνει υπόψη, για τον προσδιορισμό είτε του θεωρητικού ποσού (σημείο i) είτε του πραγματικού ποσού (σημείο ii) της παροχής, τις περιόδους ασφαλίσεως σε άλλο κράτος μέλος, κατά τον υπολογισμό του προβλεπόμενου από το εθνικό δίκαιο ανώτατου ορίου των αναγνωριζόμενων χωρίς καταβολή εισφορών περιόδων ασφαλίσεως;

(¹) ΕΕ 2004, L 166, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 10 Δεκεμβρίου 2019 – DQ κατά Ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Υπόθεση C-903/19)

(2020/C 61/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: DQ

Αναιρεσίβλητοι: Ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Προδικαστικό ερώτημα

Παρέχεται το δικαίωμα που απορρέει από τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 1, του παραρτήματος VIII του κανονισμού περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στους λοιπούς υπαλλήλους (¹), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004 (²), μόνο στους υπαλλήλους και στους συμβασιούχους υπαλλήλους που τοποθετούνται για πρώτη φορά στην υπηρεσία εθνικής δημόσιας διοίκησης αφού έχουν εργαστεί με την ιδιότητα του υπαλλήλου, του συμβασιούχου ή του εκτάκτου υπαλλήλου σε θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή το δικαίωμα αυτό παρέχεται και στους υπαλλήλους και συμβασιούχους υπαλλήλους που επανεντάσσονται στην υπηρεσία εθνικής δημόσιας διοίκησης αφού έχουν ασκήσει καθήκοντα σε όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έχουν τεθεί, κατά την περίοδο αυτή, σε διαθεσιμότητα ή άδεια για προσωπικούς λόγους;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής (καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού) (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 108).

(²) Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών (ΕΕ 2004, L 124, σ. 1).